

vil erindres, at der i det Forslag, som af Regjeringen blev fremlagt til den Lønningsslov, der nylig blev omtalt af den ærede Ordfører, var optaget en Bestemmelse om, at Finantshovedkassens Embedsmænds Stilling skulde være at betragte som midlertidig, fordi man tænkte paa at omordne Hovedkassens Forhold, og det var jo Alle bitterligt, at denne Omordning var Henlæggelsen af disse Forretninger til Nationalbanken. Seg for mit Bedkommende anfaa ikke den Gang denne Tanke for heldig, ikke saa meget af de Grunde, som nu have bestemt Udvalget, som fordi jeg erkjendte, at der var visse ikke ubetydelige Fordele for Staten forbundne med at have sin egen Hovedkasse, hvormod jeg ikke troede, at den Besparelse, som derved kunde opnaas, kunde veie op mod, men med denne Anskuelse fandt jeg mig at staa temmelig isoleret. Seg blev overstemt ved den Velilighed, da jeg var Medlem af det Udvalg, som behandlede den omhandlede Sag; derfor maa jeg betragte min Mening om denne Sag som underkendt af Thinget, og efter Lovens Indhold anfaa jeg det for min Pligt at gjøre, hvad der stod i min Magt for at komme til en Overenskomst med Nationalbanken i den Aand, som dette Thing havde tilfigtet. Seg tror ogsaa, at Motiverne i saa Henseende for de ærede Medlemmer af dette Thing ikke alene have været Besparelsesmotiver, men at man ogsaa mente, at adskillige Fordele skulde flyde deraf for Landet i det Hele taget, hvilke jeg dog rigtignok ikke tror ville blive saa store, som man havde tænkt sig. Det er derfor ingenlunde noget Overraskende for mig, at Udvalget er kommet til det Resultat, at det vil være det Rigtigste at lade denne Lov falde og derimod at vedtage en Ændring i den Lønningsslov, som vedrører Finantshovedkassen, nemlig Loven af 2den Juli 1870. Seg skal derfor ogsaa være villig til at tage dette Forslag tilbage, men dog først, naar jeg har erfaret, om der ikke er noget Medlem af Thinget, som endnu maatte fastholde den oprindelige Tanke; thi da maa jeg anse mig bunden til at lade det komme an paa Thingets Afstemning.

af den høitærede Ministers Foredrag vel i praktisk Retning var det, at han erkjendte det Rigtige i at bibeholde den nuværende Løngenes Orden fremfor den foreslaaede Reform, og det saaledes i en vis Henseende indeholdt en Tiltrædelse til Udvalgets Indstilling, vil jeg dog som Ordfører ikke undlade at knytte nogle Bemærkninger til Ministerens specielle Anker imod mig. Den ærede Minister sagde, at Udvalgets Beregning ikke var rigtig, naar det bringer de fulde Bartpenge og Pensioner i Beregning; men Ministerens Beregning er, idet han slet ikke medtager Bartpenge og Pensioner, i alt Fald mere urigtig. Dernæst kan Udvalget umulig vide, hvorledes Ministeren vil bruge de Embedsmænd, som nu ere ansatte ved Finantshovedkassen. Vel har Ministeren i den Skrivelse, Udvalget har modtaget, som det til almindelig Efterretning har ladet trykke som Bilag til Betænkningen, gjort opmærksom paa, at en Del af Bartpengene og Pensionerne ventelig kan bortfalde ved Anbringelsen af Finantshovedkassens nuværende Embedsmænd i det nye Kontor, som Ministeren foreslaar oprettet; men, ligesom den ærede Minister ikke har dristet sig til at angive, hvilke af de nuværende Embedsmænd han kunde bruge, og heller ikke i Almindelighed har anført, hvilken Sum han saaledes tror at kunne bespare, saaledes mener jeg, at det ikke kan være Udvalgets Opgave at regne sig til, hvor Meget der paa den Maade kan bespares, naar Ministeren forholder Udvalget den Meddelelse, som han alene kan give. Det er kun Ministeren, som kan oplyse om, hvad der i saa Henseende kan bespares, men Udvalget kan ikke tilræsonnere sig denne Besparelsessum. Derfor mener jeg, at den ærede Ministers Anke imod min og Udvalgets Udtalelse i den Retning ikke er tilstrækkelig hjemlet. Den Behandling, som nylig fandt Sted her i Salen af Pensionsloven, viser jo, at den ærede Minister ikke har mindste Haand i Hænde med de Embedsmænd, han affædiger, og han kan derfor ikke, naar han nu nedlægger Finantshovedkassen, og de Embedsmænd, som nu ere ansatte der, ikke ville tjene ham længere, anbringe dem i sit nye Kontor. Hvis de f. Ex. tro at finde deres Regning ved at gaa over i

**Ordføreren:** Skjøndt Hovedindholdet